

רע"פ 8350/19 - אל אברاهמי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8350/19

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

אל אברاهמי

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של של בית המשפט המחויזי מרכז-lod בעפ"ג 19-07-10684 מיום 19.11.2019 שניתן על ידי כב' סג"נ יעקב שפסר וכב' השופטים מיכל ברקנו נבו וחגי טרסי ובקשה לעילוב ביצוע פסק דין

עו"ד ירון גיאי

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז-lod (כב' השופטים סג"נ י' שפסר, מ' ברק וח' טרסי) בעפ"ג 19-07-10684, מיום 19.11.2019 בגדרו התקבל ערעור המשיב על קולת העונש שגורר בבית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט ע' מорנו) בת"פ 18-08-60497. לצד בקשה זו, עותר המבקש לעילוב ביצוע עונש המאסר על דרך של עבודות שירות, אשר מועד תחילת ריצויו נקבע ליום 01.1.2020.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים, לפי עמוד 1

סעיף 6 לפקודת הסמים המsocנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); עבירות החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים ללא היתר לפי סעיף 9(א) בצוירוף סעיף 9(ד) לפקודת הסמים; עבירת החזקת סמים שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א) בצוירוף 7(ג) רשאי לפקודת הסמים.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, המבקש החזק בדירה שכר מעבده לגידול סמים וצדוק בשווי של כעשרה אלף ש"ח, גידל בה 113 שתלים של סם מסוכן מסווג קניבוס במשקל כולל של 19.65 ק"ג נטו והחזק קניבוס במשקל 1.3 ק"ג נטו.

2. ביום 2.7.2019 גזר בית משפט השלום את דיןו של המבקש. בית המשפט קבע את מתחם העונשה ההולמת שישה חודשים מאסר בפועל ועד שמונה עשר חודשים מאסר בפועל. בית המשפט עמד על חומרת העבירות המיוחסota למבקש, אולם אימץ את המלצת שירות המבחן בעניינו, תוך שהתייחס למצוקה הרפואית בשלה ובוצעו העבירות, וקבע כי שיקולי השיקום בעניינו של המבקש מצדיקים חריגה לקולא ממתחם העונשה. על כן, גזר על המבקש 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ), מאסרים מותניים, פסילת רישויון בת שלושה חודשים וקנס.

3. המשיבה ערערה לבית המשפט המחויז על קולת העונש וערעורה התקבל. בית המשפט קבע כי העונש שהושת על המבקש לא הולם את מדיניות העונשה הנוגגת וכי שיקולי השיקום בעניינו של המבקש לא מצדיקים עונשה כה מקללה. עוד הוסיף, כי העונשה לא עולה בקנה אחד עם האינטראס הציבורי בהרטעה מביצוע של עבירות דין.

בית המשפט עמד על נסיבות ביצוע העבירות בהן הተכוון שקדם להן, סכום הכספי שהושקע, היקף הקניבוס המשמעותי שנhaftפס ועל כך שמתפקידו שירות המבחן בעניינו של המבקש בעליים מאפייני הסתרה של חומרת מעשייו וקיומו של סיכון להמשך מעורבות עבריתנית. עם זאת, בית המשפט זקף לזכותו של המבקש את הודהתו וקבלת האחריות על מעשיו, את ייוזמו ונדר עבר פלילי וכי העבירות בוצעו על רקע נסיבותיו הרפואיות.

אי לכך, גזר בית המשפט על המבקש שבעה חודשי מאסר שירצו על דרך של עבודות שירות, בעוד רכיביו העונש יעדמו בעינם. המבקש ממן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שליפני.

nymoki_beksha

4. המבקש עותר לביטול פסק דיןו של בית המשפט המחויז. לשיטתו, הבקשה מעלה שאלת עקרונית בעניינים של מטופלים בשמן קניביס, כדוגמת המבקש, וביחס לכישלון המדינה במתן מענה רפואי לעונייה משהעבירות בוצעו על רקע סבלו של המבקש. עוד נתן כי המקרה מצדיק סטייה מדיניות העונשה, וכי יש לקבל את בקשתו, בין השאר, על רקע הפער בעונשה בין שתי הערכאות, נסיבותיו האישיות והמלצת תסקירות שירות המבחן.

din_v_hakra

5. לאחר עיון בבקשתו, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

עמוד 2

הלהה היא כי רשות ערעור ב"גלאול שליש" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלת חסיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים (ר"ע 103/82 חנון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 19/7858okeni נ' מדינת ישראל(28.11.2019); רע"פ 6852/19 אלעטיאת נ' מדינת ישראל(29.10.2019)). חרף ניסינו של המבוקש ליזוק לבקשתו אצטלה עקרונית, בקשתנו נוגעת כולה לעניינו הפרטיא, ולא מצאת כי מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעיוות דין הדורש את התערבותו של בית משפט זה ב"גלאול שליש".

הבקשה עוסקת בחומרת העונש שנגזר על המבוקש, עליה שככלו אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית מדיניות הענישה הרואיה והמקובלות בעבירות דומות (ראו למשל רע"פ 19/4175 מועלם נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (22.7.2019); רע"פ 16/6916 קירנאי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). בעניינו, העונש שנגזר על המבוקש אינו חריג מדיניות הענישה המקובלות והראוי במקרים דומים (ראו והשוו: רע"פ 8146/17 אבישלום נ' מדינת ישראל (14.11.2017); רע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.2014)) מכל מקום, העונש אינו חריג במידה ניכרת באופן שיש בו כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלאול שליש".

6. אין בפער ענישה בין שתי העריכאות כשלעצמם, כדי להצדיק מתן רשות ערעור, ורק במקרים יוצאות דופן, עשוי פער ענישה חריג להוות הצדקה לבחינת העונש "בגלאול שליש" (רע"פ 19/299 אריאלי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (24.2.2005); רע"פ 4/5060/04 הגואל נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (26.4.2018)), ואלו אין מתקיימות בעניינו.

7. סוף דבר, הבקשה לממן רשות ערעור נדחתת, וממילא נדחתת גם הבקשה לעיכוב ביצוע. לפנים משורת הדין, אני מורה כי המבוקש יתייצב לריצויו עובדות השירות ביום 12.1.2020.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התש"פ (23.12.2019).